

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De exactione vectigalium, de imperatorijs status apud Antiochiam
deiectis, & Flauiani Episcopi legatione. Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

biturum esset hoc bellum, quod contra se susceptum erat, & vtrumne se ipsum subducere, an verò ingruentē hostem sustinere oporteret, constituit in hanc rem vti consilio Iohannis monachi Thebaide morātis, quem inibi ob futurorum scientiam celeberrimum fuisse superius dictū est: Itaque Eutropium ex eunuchis aulicis vnum, qui ipsi fidus erat, in Aegyptum misit, vt, si fieri posset, ipsum adduceret, vel si sequi grauaretur, saltem quid factū opus esset, ex ipso cognosceret. Ille igitur cum ad Iohannem peruenisset, vt ad Imperatorem veniret non impetrauit, sed reuersus nūciauit illi, quod & in illo bello victor futurus esset, & sublato Tyranno in Italia moriturus: Quæ vtraque fuisse vera euentus docuit.

De exactione vectigalium, de imperatoris statuis apud Antiochiam deiectis, & Flauiani Episcopi legatione. CAPVT XXIII.

HOC tempore ob necessitatem belli visum est prefectis, quibus id ex officio competebat, vt plus solito tributorum à vectigalibus exigerent: cuius rei nomine cōcitata seditiōe populus Antiochenus in Syria, statuas imperatoris & cōiugis eius deiecit, & iniecto fune rapauit, emissis etiam contumeliosis vocibus, quales emitti consentaneum est à multitudine grafsante: Cæterum cum Imperator ex Antiochiensibus multos perdere decreuisset, ad solum eius propositi rumorem plebs consternata fuit, & remisso furore pœnitentiā egit, ac perinde vt ob presentia mala, quæ futura nūciabantur, gemitabat ac plorabat, & Deo supplicabat, vt Imperatoris iram mitigaret. Cantilenas quibusdam lugubribus ad eam supplicationem vsurpatis: Tum etiam Flauianus Antiochiensium episcopus pro ciuibus suis intercedens, offenso etiamnum imperatore, persuasit adolefcētibus qui ad mensam imperatoriā canere selebant, vt eas pronūciarent cantilenas quæ in Antiochiensium supplicationibus erant: Quod factū ferunt Imperatorem humanitatis affectu pertusum, & misericordia vntum, confestim iram posuisse, & vrbi reconciliatum thrymis irrigasse phialam, quam tum forte manu tenebat: A-

bat: Aiunt porro præcedente nocte, post quam succedente die seditio mota fuit. Spectrum mulieris fuisse visum magnitudine inuisitatum & aspectu horrendum, quod quidem in sublimi per ciuitatis plateas discurrens aëre diuerberaret flagello horrifono, vt quemadmodum ad iram ferar incitant ij, qui ad huiusmodi spectacula operam suam nauant, ita hanc seditionem Dæmonum insidijs genius aliquis malus commouerit. Ac fuisset sane cædes ingens consecuta, nisi iram suam Imperator sacræ supplicationis reuerentia motus, remisisset.

De libertate D. Ambrosii, qua apud imperatorē Theodosium in loquendo vsus est. item de cæde Theſalonica facta, denique enarratio aliquot præclarè factorum sancti Ambrosii.

CAPVT XXIIII.

Postquam igitur omnia illi instructa essent, quæ ad bellum necessaria erant. Honorium Iuniorem filium suum Cæsarem declarat. Arcadium enim iam antea inaugurauerat. utroque autem filio Constantinopoli relicto prope cum exercitibus ex oriente ad occidentales imperij regiones festinabat, sequebaturque ipsum ingens auxiliarium manus ex barbaris, Istri accolis: Fertur autem quod cum egressus Constantinopoli ad septimum miliare peruenisset, Deo preces nuncuparit in ecclesia illa, quam in honorem Iohannis Baptistæ cõstruxerat, ac petierit vt expeditionis istius alea tum sibi tum exercitui suo, tum Romanis omnibus foeliciter caderet, & auxiliarem sibi inuocauerit, ipsum Baptistam: Hec igitur precatus in Italiam contendit, & irruptione in Alpes facta primas custodias occupat, superato autem transitu cacumine, vbi ad descensum peruenisset, videt planitiem equitibus ac peditibus refertam, & non procul istinc à tergo multos & hostibus in vertice montis tum quiescentes. cum igitur primi transgressi cum hostibus in campo iam pedem contulisset, ac pugna acris & anceps mota esset, adhuc autem superesset exercitus, considerans quantum quidem ad humanas vires attineret, suos, quantumuis cupiant, saluari non posse, siquidem & illi irruerent, qui montis cacumen à tergo

Z iij occu